

somhed, af den bødefældte fordres prøvet af den landsret, i hvis kreds han har bopæl, når han inden 3 dage forlanger dette ved en skrivelse til landsrettens præsident. I sagens behandling deltager tre af landsrettens dommere. Inden afgørelse træffes, skal

bødefældte tilsiges til et møde i landsretten. Meddelelse om mødet gives til bødefældtes modpart samt til berigtigelsesnævnet. I mødet, som holdes for åbne døre, gives der alle vedkommende lejlighed til mundtligt at udtale sig.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 1.

Ved den foreslåede ændring af § 9, stk. 1, udvides adgangen til at fordre en berigtigelse optaget, idet der ikke længere stilles krav om, at den meddelelse, der kræves berigtiget, er af faktisk karakter, og at den er egnet til at medføre ærsmæssig eller økonomisk skade. Hvad det første punkt angår, må det fremhæves, at adgangen til at tage til genmæle må forekomme at være et rimeligt krav og vel ofte vil være det, den krænkede lægger mest vægt på. Han bør ikke bremses af den langt fra skarpe sondring mellem faktiske oplysninger og vurderingerne. Hvad det sidste angår, er det ønskeligt med så enkle regler som muligt, og det må antages, at der sker en tilstrækkelig begrænsning i antallet af berigtigelseskrav ved de øvrige betingelser og — især — ved nødvendigheden af, at der må udformes en konkret berigtigelse, som må fremsendes til bladet. Bestemmelsen indeholder videre en ret selvfølgelig begrænsning af emner, der kan tages op i berigtigelsen, og en begrænsning i berigtigelsens størrelse, som må være nødvendig, da næppe alle berigtigelsessøgende behersker begrænsningens kunst. Kravet om, at berigtigelsen intet retsstridigt må indeholde, er hentet fra den nugældende affattelse, men er modificeret således, at en redaktør ikke kan afvise en berigtigelse, der indleder med at fastslå, at artiklen om den berigtigelsessøgende er misvisende og krænkende uden henvisning til, at den er retsstridig, idet den er æreskrænkende mod f. eks. journalisten, idet den beskylder ham for overtrædelse af injurielovgivningen.

Til nr. 2.

Ved ændringen af § 9, stk. 2, er det gjort lettere at få en berigtigelsessag ført igennem. Den berigtig-

elsessøgende behøver nemlig ikke længere selv indbringe sagen for berigtigelsesnævnet, men dette er redaktøren pligtig at gøre. Denne pligt er naturligvis som alle andre redaktørpligter i presseloven sanktioneret med strafansvar.

Til nr. 3.

Ændringen i § 9, stk. 4, er foretaget i simpel konsekvens af ændringen i stk. 2. Tilsammen betyder ændringerne, at det bliver langt lettere for „den lille mand“ at tage til genmæle.

Til nr. 4.

Ændringerne i § 10 er mindre dybtgående. Bortset fra den redaktionelle ændring i begyndelsen af paragraffen er der sket en vis skærpelse af nævnets adgang til at idømme redaktøren bøder for urimelig indbringelse af en sag. Det kræves nemlig ikke længere, at nægtelsen skal være „åbenbart urimelig“, det er tilstrækkeligt, at nægtelsen — der jo indebærer pligt til at forelægge sagen for nævnet — er „uden rimelig grund“. Videre er mindstegrænsen for de bøder, der kan forelægges landsretten, hævet fra 100 kr. til 1000 kr. Adgangen til at bødefælde den berigtigelsessøgende foreslås ophævet. I øvrigt vil det jo kun være i de sjældne tilfælde, hvor redaktøren retsstridigt undlader at indbringe en sag for nævnet, at det bliver nødvendigt for den berigtigelsessøgende selv at henvende sig til nævnet. Det møde, der afholdes i landsretten, når en bødeikendelse er indbragt herfor, skal efter forslaget foregå for åbne døre. Efter den gældende lov foregår sådanne møder for lukkede døre, men der synes ikke at være tilstrækkeligt vægtige grunde for at afskære offentlighed i sådanne sager.